

საქმე#1-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

29 ოქტომბერი 2018 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის საქალაქო სასამართლო
სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და
არსებითი განხილვის კოლეგიის მოსამართლე **ლაშა ჩხიკვაძე**
სხდომის მდივანი - ნატო ზერეკიძე

პროკურორი: ლ---- გ-----

ადვოკატი: მ----- პ-----

ს/ს საქმე №0-----

ბრალდებული: დ---- გ-----ე

მამის სახელი: თ-----

დაბადებული: 2-----.

პირადი ნომერი: 0-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

ნასამართლობა: ნასამართლობის არმქონე

რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----

პასუხისგებაში მიცემის დრო: 2-----წ.

პასუხისგებაში მიცემის მუხლი: საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის
პირველი ნაწილი, საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილი
აღკვეთის ღონისძიების სახე: გირაო

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე, დ---- გ----
---ის მიმართ, საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და
საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული
დანაშაულის ნიშნებით

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ – ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ

ი:

ბრალდების არსი: დ---- გ-----ეს ბრალი ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა
სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი

გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

მანვე, ჩაიდინა სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2018 წლის 19 აგვისტოს დაახლოებით 23:30 საათზე ქ. თბილისში, ჭ-----
-----ში მდებარე ბინაში დ----- გ-----ემ შელაპარაკებისას რ----- შ-----ეს
ყელში მოუჭირა ხელი და შემდეგ ლოყაზე ნაჯახით მიაყენა დაზიანება,
რითაც რ----- შ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 19 აგვისტოს დაახლოებით 23:30 საათზე ქ. თბილისში, ჭ-----
-----ში მდებარე ბინაში დ----- გ-----ე შელაპარაკებისას რ----- შ-----ეს
დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, კერძოდ დ----- გ-----ემ ნაჯახი მიაღო რ-----
შ-----ეს ჯერ ყელზე, შემდეგ სახეზე, რა დროსაც ეუბნებოდა, რომ
მოკლავდა. დ----- გ-----ის მუქარა რ----- შ-----ემ აღიქვა რეალურად და
გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ბრალის დადგენილებაში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები და
ფაქტები არ გამხდარა მხარეთა მიერ სადავოდ და შესაბამისად,
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
შინაარსიდან გამომდინარე, წარმოადგენს პრეიუდიციას, რაც სრულად
დასტურდება მხარეებს შორის შეთანხმებული შემდეგი მტკიცებულებებით,
კერძოდ: შეტყობინებით, დ----- გ-----ის დაკავების ოქმით, შემთხვევის
ადგილის დათვალიერების ოქმით, მოწმეების გამოკითხვის ოქმებით და
საქმეში არსებულ სხვა უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით.

ამდენად, სასამართლოს გონივრულ ეჭვს მიღმა დადგენილად მიაჩნია, რომ
დ----- გ-----ემ ჩაიდინა სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,
რაც სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის
სასარგებლო შრომას ვადით 120-დან 180 საათამდე ან შინაპატიმრობას
ვადით ექვსი თვიდან ერთ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ერთ
წლამდე ვადით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან
უამისოდ. მანვე, ჩაიდინა სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას,
ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში,
რაც სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის
სასარგებლო შრომას ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან
გამასწორებელ სამუშაოს ვადით ერთ წლამდე ან შინაპატიმრობას ვადით
ექვსი თვიდან ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ერთ წლამდე
ვადით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ,
ანუ დანაშაულები გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სისხლის

სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო მხედველობაში იღებს ჩადენილი დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ხასიათს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ბრალდებულის პიროვნებას, მის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ და შემამსუბუქებელ გარემოებებს, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა გარემოებებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება, შერიგება დაზარალებულთან, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ქმედების ჩადენა არაფხიზელ მდგომარეობაში.

სასამართლო ითვლის, რომ ჩადენილი ქმედების სიმძიმის, ბრალდებულის პიროვნების, საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, დ----- გ-----ის მიმართ გამოყენებული უნდა იქნას მკაცრი სასჯელის სახე თავისუფლების აღკვეთის სახით და ნაკლებად მკაცრი სასჯელის გამოყენებით ვერ იქნება უზრუნველყოფილი სასჯელის მიზნები და მას, საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ უნდა შეეფარდოს თავისუფლების აღკვეთა 06(ექვსი) თვის ვადით. ამასთან, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულის გამოსწორება შესაძლებელია საზოგადოებისაგან მისი შემდგომი იზოლაციის გარეშე და ამდენად, მის მიმართ დადგენილი უნდა იქნას პირობითი მსჯავრი. ამასთან, სასამართლო ითვალისწინებს პირობითი მსჯავრის ეფექტს, რაც იქნება შემაკავებელი ხასიათის და სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, დამნაშავის რესოციალიზაციას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და სამართლიანობის აღდგენას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 20-21-ე, 255-ე, 258-ე, 268-269-ე, 277-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

დ----- გ-----ე (პ№0-----) ცნობილი იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, ძირითადი

სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2.000(ორიათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06(ექვსი) თვის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული ძირითადი სასჯელი პირობით არ იქნას გამოყენებული.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა ძირითადმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი ძირითადი სასჯელი და საბოლოოდ, დ----- გ-----ეს, დანაშაულთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06(ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, პირობით არ იქნას გამოყენებული და გამოსაცდელ ვადად დ----- გ-----ეს განესაზღვროს 02(ორი) წელი.

დ----- გ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიების სახე გირაო გაუქმდეს.

დ----- გ-----ის სახელზე გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

დ----- გ-----ეს მოხდელ სასჯელში ჩათვალის დაკავებაში ყოფნის დრო 2018 წლის 20 აგვისტოდან 2018 წლის 21 აგვისტოს ჩათვლით.

საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულება - პირადი ჩხრეკისას ამოღებული დანა, დ----- გ-----ის სახლიდან ამოღებული ნაჯახი, შემთხვევის ადგილიდან ამოღებული სისხლის ლაქა, რ----- შ-----ის სისხლის ნიმუში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ, განადგურდეს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება, გასაჩივრდეს მხარეების მიერ, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:
ჩხიკვაძე

ლაშა